

DE STER VAN NEDERLAND

15 SEPTEMBER 1936

No. 18

41e JAARGANG

»En ik ben Abraham, Izaäk en Jakob verschenen als God de Almachtige; doch met mijnen naam Jehova ben ik hun niet bekend geweest».

Exodus 6:2.

DE TRAGEDIE VAN WINTER QUARTERS

Door het gepeupel gedwongen, hun geriefelijke tehuizen te Nauvoo te verlaten, staken duizenden Laterdaagsche Heiligen de bevroren Mississippi en de vlakten van Iowa over, teneinde een tijdelijk toevluchtsoord te vinden onder de wilde Indianen op de grens. De dood sloop door hun kampen, terwijl deze uitgestootenen om hun bestaan zwoegden. (Zie artikel op blz.303.)

AFSCHEIDSBOODSCHAP VAN PRESIDENT EN ZUSTER MERRILL

Een komen en een gaan

De tijd vliedt gelijk een bergstroom snel voort. Hij wacht op geen van ons. Hieraan werd ik herinnerd, toen ik overdacht, hoe snel de laatste drie jaren zijn heengegaan. Gedurende dezen tijd heb ik gearbeid als president van de Europeesche Zendingen van

Joseph Francis Merrill, aftredend president van de Europeesche Zendingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd 24 Augustus 1868 te Richmond, Cache County, Utah, geboren als zoon van apostel Marriner W. Merrill en Maria L. Merrill geb. Kingsbury. Na aan de Universiteit van Utah gepromoveerd te zijn, legde hij zich op de Universiteit van Michigan op de wetenschap toe. Later studeerde hij aan de Cornell Universiteit, de Universiteit van Chicago en de Johns Hopkins Universiteit, door welke instelling hij in 1899 tot doctor in de filosofie werd benoemd. Voor verscheidene wetenschappelijke tijdschriften, zoowel van Amerika als Duitschland, heeft hij artikelen geschreven. Van 1899 tot 1928 was hij professor aan de Universiteit van Utah, waarna hij werd benoemd tot onderwijs-commissaris der Kerk. President Merrill was een der organisators van het Kerkseminarie-systeem — waarvan de Kerk er thans een 90-tal telt — waardoor aan de jeugd der Kerk in verband met hungeregeld hoogeschool-onderwijs gedurende de week godsdienstondericht wordt gegeven.

In October 1931 werd hij tot het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen — zekerlijk een schitterend hoogtepunt van zijn jarenlang kloekmoedig dienstbetoon in de Kerk.

de Kerk en bijna voor ik het mij bewust ben, is de tijd van mijn ontslag aangebroken. Op 24 September zal ik in dit ambt worden opgevolgd door Dr. Richard R. Lyman, een der Twaalf Apostelen der Kerk. Gerekend naar wat wij in die drie jaren, welke Zuster Merrill en ik in Europa hebben doorgebracht, tot stand hebben gebracht, lijkt de tijd nog korter, zoo vruchteloos schijnen onze pogingen te zijn. Indien echter verlangen en oogmerk eveneens factoren zijn in de tijdsberekening, dan hebben wij geen spijt. Ons ernstig gebed is in ieder geval, dat de Heere onze welgemeende pogingen zal zegenen, welke zijn aangewend in het belang van Zijn zaak in deze landen en het welzijn van de menschen, die er wonen.

Wij keeren dankbaar naar Amerika terug voor het voorrecht, hetwelk wij hebben gehad, om in aanraking te komen met de menschen in Europa, die we hebben ontmoet. Onder hen zijn enkelen der getrouwste Laterdaagsche Heiligen, waarmede wij ooit het genoeg hadden, in aanraking te komen. In zekere mate gelooven wij, dat de Heere ter wille van hun rechtvaardigheid de landen zal zegenen, waarin zij wonen.

Dit zijn goede en prettige landen, om in te wonen; de Heere heeft ze aldus doen zijn. Indien het voor een van Zijn kinderen anders schijnt te zijn, is dit hun schuld, niet de Zijne. Hij heeft Zijn deel gedaan, zij zijn in het hunne gefaald. Doch had Hij niet anders kunnen beschikken? Neen, behalve wanneer Hij Zijn eigen

PRESIDENT
JOSEPH F. MERRILL,

die de laatste drie jaar heeft gepresideerd over de zendingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Europa, het nabije Oosten en Zuid-Afrika.

besloten. Op het oogenblik heerschen zoowel in Europa als elders min of meer chaotische toestanden. Men zal moeten te weten komen, dat bekeering en gerechtigheid het eenige doeltreffende geneesmiddel zal zijn. Wanneer de menschen deze waarheid bereid zijn te aanvaarden, zal het prediken van God's dienstknechten meer vruchten afwerpen dan tot op heden het geval is. Ter wille van het volk bidden wij vurig, dat de dag der gerechtigheid op handen is.

President en Zuster Lyman zijn beiden ervaren en bekwame personen. Meer dan 18 jaar is Br. Lyman reeds lid van den Raad der Twaalven. Zuster Lyman is haar geheele volwassen leven arbeidzaam geweest in de Zusters Hulpvereniging en

besluiten had losgelaten; want Hij heeft den menschen hun vrijen wil gegeven en zal geen hunner tot rechtvaardig leven dwingen. Doch in Zijn wijsheid heeft Hij bepaald, dat anders dan door het vervullen van toestanden, waarop die zegen gegrondvest is, geen zegen kan worden verkregen. Vrede, gezondheid, vreugde enz. kunnen slechts worden genoten door het waarnemen van natuurlijke wetten (natuurlijke wetten zijn Goddelijke wetten), welke deze dingen beheerschen. Wij herhalen dus, dat de landen van Europa zelf goed zijn. Of het aangename landen zullen zijn voor hun inwoners, zal van de rechtvaardigheid van deze inwoners afhangen — aldus heeft de gerechtigheid van God immer

ZUSTER
EMILY TRAUB MERRILL,

die de laatste drie jaar als Consulteerende Raadvrouw der Vrouwen- en Meisjesorganisaties in de Kerk in Europa, het nabije Oosten en Zuid-Afrika is arbeidzaam geweest.

aan het openbaar liefdadigheidswerk. Vele jaren reeds is zij lid van het presidentschap van de Nationale Zusters-Hulpvereniging der Kerk. Beiden zijn in omgang innemende personen en prettig, om mede in aanraking te komen. De Heiligen en hun vrienden zullen President en Zuster Lyman gaarne mogen. Wij weten, dat allen zich met ons zullen vereenigen in het uitspreken van een hartelijk welkom tot deze uitnemende menschen en hun een aangenaam en doeltreffend verblijf in Europa wenschen. De Heere zegene den arbeid hunner handen!

PERSOONLIJK GETUIGENIS

Ik verklaar u in alle oprechtheid en ernst der ziel, dat ik met mijn gansche hart geloof in de goddelijke zending van Joseph Smith, den profeet; dat ik er in elke vezel van mijn lichaam van overtuigd ben, dat God hem deed opstaan, om het Evangelie van Christus op aarde te herstellen, hetwelk inderdaad de kracht Gods tot zaligheid is.

Ik getuig tot u, dat Joseph Smith het instrument in de handen van God was, om des Heeren waarheden op de wereld te herstellen en eveneens het Heilig Priesterschap, hetwelk Zijn aan den mensch overgedragen gezag is. Ik weet, dat dit waar is en ik getuig het tot u. Voor mij is het alles in alles; het is mijn leven, het is mijn licht; het is mijn hoop en mijn vreugde; het geeft mij de eenige verzekering, welke ik heb voor mijn verhooging, voor mijn opstanding uit de dooden met hen, die ik heb liefgehad en in dit leven heb gekoesterd en met wie dit leven mij in aanraking heeft gebracht — eerbare menschen, reine, nederige menschen, die gehoorzaam waren aan God en Zijn geboden en die zich niet schaamden voor het Evangelie van Christus, noch voor hun overtuiging of kennis van de waarheid van het Evangelie; menschen, die waren gemaakt van de bestanddeelen, waaruit ook martelaren bestonden en die ieder oogenblik gewillig waren, indien dit noodig ware, hun leven ter wille van het Evangelie van Christus af te leggen, hetwelk zij met het getuigenis van den Heiligen Geest in hun hart hadden ontvangen.

Ik wil met deze menschen hereenigd worden, wanneer ik mijn loopbaan zal hebben afgelegd. Wanneer mijn zending hier is volbracht, hoop ik naar de geestenwereld te gaan, waar zij verblijven en met hen hereenigd te worden. Het is dit Evangelie van den Zoon van God, dat mij de hoop geeft, welke ik van deze vervulling en van de verwezenlijking van mijn verlangden dienaangaande heb.

Ik heb alles op dit Evangelie gezet en ik heb het niet tevergeefs gedaan. Ik weet, in wien ik vertrouw. Ik weet, dat mijn Verlosser leeft en dat Hij in de laatste dagen op aarde zal staan en zooals Job het uitdrukte: „En als zij na mijne huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vleesch God aanschouwen.”

President Joseph F. Smith, October-conferentie, 1907.

NAJAARS-CONFERENTIES

De najaarsconferenties der Kerk in Nederland zullen als volgt worden gehouden:

GRONINGEN, 3 EN 4 OCTOBER

AMSTERDAM, 24 EN 25 OCTOBER

ROTTERDAM, 14 EN 15 NOVEMBER

UTRECHT, 12 EN 13 DECEMBER.

Tijdens deze conferenties zal speciaal het BOEK VAN MORMON in het brandpunt der belangstelling worden gebracht. Te Groningen zal op Zaterdagavond een speciaal BOEK VAN MORMON-schouwspel worden gegeven. Wij dringen er bij de leden in het Groningsche district op aan, alle pogingen in het werk te stellen, om de vergaderingen van deze conferentie te kunnen bijwonen. Komt en ontvangt geestelijke sterkte door het te zamen komen met de leden en het hooren van woorden des eeuwigen levens.

VARIA

Een volk dat leeft, bouwt aan zijn toekomst

Hoog boven en tusschen de woelige golven van het Yselmeer verheft zich sterk en statig een spitse witte toren. Golven kabbelen en golven rollen, wolken glijden en wolken jagen, de toren staat daar pal als symbool van menschelijke kracht en vernuft. Deze toren is het monument, opgericht ter herdenking van het sluiten van de afsluitdijk, welke dijk Friesland en N.-Holland met elkander verbindt, een lengte heeft van 27 K.M. en een breedte van ca. 20 M.

In dezen toren bevindt zich een gedenkplaat, voorstellende drie werkende arbeiders, ontworpen door beeldhouwer Hilda Krop, met het kernachtige opschrift:

„Een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst”.

Deze woorden hebben zoo'n diepen indruk op mij gemaakt, dat nu, maanden na het bezoek aan dit onvergetelijke monument, dikwijls deze regel weer in mijn herinnering komt en steeds beter de bedoeling hiervan tot mij doordringt.

Groote moeilijkheden zijn bij het maken van dezen afsluitdijk

ondervonden, taaie volharding en enorme energie zijn noodig geweest om dit werk tot een goed einde te brengen. Eens beoordeeld als een onmogelijk tot stand te brengen werk, berijden thans honderden auto's dagelijks dezen nu onmisbaren verkeersweg.

„Een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst”.

Ook wij leden der O.O.V. beseffen dit en zijn dankbaar voor de voorbeelden gegeven door onze voorgangers, die met hetzelfde uithoudingsvermogen gestreden hebben om te geraken tot een betere ontwikkeling voor de jeugd. Wij zijn dankbaar voor de gelegenheid, welke ons gegeven is om de O.O.V. te bezoeken en groot te maken. Groot zullen ook de moeilijkheden zijn, welke wij te overwinnen hebben, taaie volharding is noodig, de O.O.V. uit te breiden, enorme energie wordt verwacht en is onmisbaar om het ongeloof te veranderen in bewondering voor het alles omvattende ontwikkelingsplan van de Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging. En al zal hiervoor, bij het bereiken van dit ideaal, waarschijnlijk geen monument opgericht worden, onze kerk zal dit symbool ruimschoots vervangen en als rots in de branding staan met een volk achter zich, dat beziel is met de voortstuwende gedachte:

„Een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst”.

Joh. L. Roozmond.

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR OCTOBER 1936

4 October. „Tiende.” Zie instructiebrief voor October 1936.

13 October. „De opstanding der dooden.” Zie *Artikelen des Geloofs*, blz. 310-314.

20 October. Verdere behandeling van het onderwerp voor 13 October, blz. 315-318.

27 October. „De macht van het Priesterschap.” *Priesterschapsstudies*, blz. 26-30.

In het 9e deel van *De Katholieke Encyclopaedie*, uitgegeven te Amsterdam door N.V. Uitgevers Mij. Joost v. d. Vondel, 1935, staat de volgende interessante vertaling van het 29e vers van het 15e hoofdstuk van I Korinthe, naar de Vulgata. „Wat zullen zij dan doen, die zich voor (. . . in plaats van, ten gunste van) de dooden laten doopen, zoo er heelemaal geen dooden verrijzen? Waarom dan laten zij zich voor hen doopen?”

Zulk een duidelijke uitlegging van dezen tekst, voortkomend uit een bron, de grootste geleerdheid der Roomsche-Katholieke Kerk vertegenwoordigend, dient wel een einde te maken aan de dwaze uitleggingen, welke men zoo dikwijls hoort van leiders van de hedendaagsche Christelijke Kerken die trachten dit vers anders te verklaren. Een afvallige wereld, die niets aangaande den doop voor de dooden weet, dient te trachten, de ware beteekenis van dit groote verlossingswerk te leeren kennen, hetwelk in deze tijdsbedeeling door goddelijke openbaring op aarde is ontvoud.

ONTHULLING VAN HET MONUMENT TE WINTER QUARTERS, NEBRASKA

Gedurende twee jaar vol verschrikkelijke ontbering en vreeselijk lijden (1846 en 1847) stierven meer dan 600 leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en werden op de oude Pionier-begraafplaats te Winter Quarters, in het Nebraska gebied, begraven. Dit was in den tijd, toen de Heiligen vanuit Nauvoo waren verdreven en op weg waren naar het verre Westen. Daar hun groepen aanmerkelijk waren verkleind door den oproep van het Mormoonsche Bataljon, bestaande uit meer dan 500 mannen, vroegen de Heiligen aan de Pottawattamie Indianen toestemming, den komenden winter en zoolang als daarna noodzakelijk was, op hun land te wonen, totdat zij allen naar het Westen konden vertrekken. Zij kozen een gedeelte aan de Missouri rivier en hier bouwden zij huizen van blokken, terwijl anderen huizen van plaggen optrokken of langs de heuvels woonhollen uitgroeven. Slechts weinig huizen hadden iets anders dan gewone aarde als vloer en werden slechts verwarmd door houtvuren in open haarden in een hoek. Gebrek aan juist voedsel, strenge koude en vochtigheid waren oorzaak van hun dood. Zij werden op een begraafplaats in de nabijheid ter aarde besteld. Na verloop van jaren verdwenen langzamerhand alle grafsteenen. Het land werd een gedeelte van Florence, Nebraska, en werd mettertijd aan Omaha als een voorstad geënnexeerd.

De staat heeft onlangs deze oude begraafplaats aan de Kerk ten gebruike afgestaan en verfraait ze thans tot een herdenkingspark. Boven het graf van een klein kind, welks naam onbekend is, wordt het reusachtig bronzen monument „De tragedie van Winter Quarters” opgericht, zijnde een der verfraaiingen, welke de Kerk in dit voor het publiek toegankelijk park aanbrengt. Het stelt voor een pionier vader en -moeder, die bij het graf staan van hun kind, hetwelk zij daar hebben gegraven. Het monument spreekt door sterkte van karakter en vastberadenheid, welke deze krachtige pioniers toonden, die gewillig waren, al hetgeen zij bezaten te offeren voor het handhaven der waarheden van het herstelde Evangelie, hetwelk zij hadden ontvangen. De beeldhouwer is Avarad Fairbanks, een „Mormoon.”

Het monument zal 20 September 1936 tijdens een specialen dienst op de begraafplaats worden onthuld en gewijd. President Grant zal waarschijnlijk de onthulling bijwonen en de vergaderde menigte toespreken.

SCHOUWSPEL OP DEN HEUVEL CUMORAH

Op den avond van 26 Juli j.l. kwamen meer dan 5000 menschen onder een prachtigen sterrenhemel te zamen op de hellingen van den heuvel Cumorah, om daar getuige te zijn van een schouwspel „Waarheid uit de aarde”, door de zendelingen der Ooste-

lijke Staten-zending opgevoerd. De groote meerderheid van die aanwezigen was niet-leden der Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen, doch zij waren zeer getroffen door de voorstelling der gebeurtenissen, welke met het *Boek van Mormon* en het voortbrengen er van verband houden.

De couranten van het omliggende land brachten over dit grootsch opgevoerde schouwspel een geestdriftig verslag uit.

De Kerk zal eveneens een informatiebureau oprichten op den heuvel Cumorah, welke heuvel thans jaarlijks door duizenden toeristen bezocht wordt. Een openluchttheater (een soort Grieksch theater op de heuvelhelling) wordt langs den heuvel Cumorah gebouwd ter opvoering van schouwspelen en godsdienstige stukken.

Weinig mannen, die zich op het veld van pioniers- en navorschingsarbeid en staatmanschap vermaardheid hebben verworven, kunnen overgaan naar het veld van theologie en zich bij zulk een edelen stap handhaven. Doch het is juist op laatstgenoemd gebied, dat Brigham Young zich als een intellectueel en theologisch reus verheft en uiting geeft aan gedachten, welke ons om hun grootheid verbaasd doen staan.

Redactie.

„De menschheid is georganiseerd van elementen, welke bestemd zijn, tot in alle eeuwigheid voort te duren; ze hadden geen begin en kunnen nimmer een einde hebben. Er was nimmer een tijd, wanneer de stof, waarvan u en ik zijn samengesteld, niet bestond; ze kan niet worden vernietigd.

Ze werd te zamen gebracht, georganiseerd en bekwaamd tot het ontvangen van kennis en intelligentie, om in heerlijkheid te worden verheven, tot engelen te worden gemaakt, Goden -wezens, die de macht zullen hebben over de elementen, en door hun woord kracht hebben de schepping en de verlossing der werelden te gebieden, of door een ademtocht zonnen te dooven en werelden te desorganiseeren, en ze in hun chaotischen toestand terug te doen rollen. Daartoe werden u en ik geschapen.”

Brigham Young,

Journal of Discourses 3:356.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

President Grant spreekt tot de Vereeniging ter bevordering der juiste verhoudingen der menschheid

Op 10 Augustus j.l sprak President Heber J. Grant voor meer dan 1000 leiders der Protestantsche, Katholieke en Joodsche gelooven, die als afgevaardigden van alle deelen der wereld waren samengekomen te Estes Park in Colorado, als een vereeniging ter bevordering der juiste verhoudingen der menschheid. Het doel van dit lichaam is, de problemen met betrekking tot de gemeenschap der menschen te bespreken en te trachten, een oplossing er voor te vinden. De toespraak van President Grant, welke meer dan een uur in beslag nam, was een zeer duidelijke uiteenzetting van de leerstellingen der Laterdaagsche Heiligen, een overzicht van hun geschiedenis en de bespreking van wat zij de wereld te bieden hebben ter genezing harer kwalen.

De voorzitter der vergadering, Frank Kingdon, stelde President Grant aan de vergaderden voor met de volgende woorden:

„Zekerlijk zou geen bespreking van meerdere of mindere groepen volmaakt zijn zonder een vertegenwoordiger van de Laterdaagsche Kerk, de Kerk, waaromtrent wij gewoonlijk spreken als van de Mormonen; en toch is het vooroordeel, hetwelk in het Amerikaansche leven tegen deze organisatie leeft, nog zoo sterk, dat dit de eerste maal is in de geschiedenis van die Kerk, dat een vertegenwoordiger der Kerk wordt uitgenoodigd, een vergadering als deze toe te spreken.

President Grant is 18 jaar president van de Kerk van de Laterdaagsche Heiligen en dit is de eerste maal, dat een vergadering, bestaande uit menschen van Indië, China en Amerika, hem een kans heeft gegeven, zich te uiten omtrent de sociale voorwaarden van de groep, welke hij zoo doeltreffend en met succes leidt, en toch is deze groep, zooals u weet, van zeer veel invloed op de belangen der natie. Enkelen der mannen van den Staat Utah en behoorende tot deze Kerk, worden gerekend onder hen, die in menigen raad der naties hun zetel hebben gehad en daarom gevoel ik dezen morgen, dat het eenigszins in een geest van boetvaardigheid is, dat ik President Grant vraag, te spreken.

Ik, de grootere groepen in Amerika vertegenwoordigend, spreek mijn leedwezen uit, dat een kleinere groep van dezen aard dermate veronachtzaamd is en het is in dien geest en met een diepe waardeering voor het mooie leiderschap, dat President Grant zijn eigen volk heeft gegeven, dat ik hem dezen morgen aan U voorstel, teneinde u vanuit zijn eigen gezichtspunt te vertellen, wat deze beweging heeft ondervonden en wat ze beteekent in het groote deel van het land, waarin ze van zooveel invloed is.

Ik heb de groote eer, U President Heber J. Grant van de Kerk der Laterdaagsche Heiligen voor te stellen”.

Dit is een der openhartigste bekentenissen, ooit door een leider van een christelijke groep in het openbaar afgelegd aangaande de onjuiste houding en het vooroordeel, dat de hedendaagsche kerken tegen de „Mormonen” hebben gehad.

Dit toont aan, dat door het nakomen der idealen, welke het herstelde Evangelie leert, het Kerklidmaatschap heden wordt erkend als een groote kracht voor het welzijn der wereld ondanks alle vervolging, kwaadsprekerij en valschheden, waarmede het door zijn vijanden en het misleide volk in het verleden werd beklad.

Tijdens het verloop van zijn rede, haalde President Grant een gedeelte aan van *Figures of the Past* (Figuren uit het verleden), een boek, geschreven door Josiah Quincy, een vroegeren burgemeester van de stad Boston, Massachusetts. Hij bezocht in 1844 Nauvoo, enkele weken voordat Joseph Smith den martelaarsdood onderging, ontmoette den profeet en bracht eenigen tijd met hem door. Onder andere welhaast profetische woorden schreef hij deze:

„Het is in het minst niet onwaarschijnlijk, dat een toekomstig tekstboek een vraag zal bevatten, ongeveer luidend als volgt: „Welke historische Amerikaan der negentiende eeuw heeft den machtigsten invloed uitgeoefend op de bestemming zijner landgenooten?” En het is eveneens in het minst niet onmogelijk, dat het antwoord op die vraag aldus omschreven zal worden: „Joseph Smith, de Mormoonsche profeet”.

Met het verstrijken der jaren is deze voorspelling werkelijkheid geworden. Overal komen de menschen geleidelijk tot de overtuiging, dat de jongen Joseph Smith meer was dan een bedrieger, een leugenaar en een persoon van onverkwikkelijke moreele idealen. Zij komen tot het besef, dat de organisatie, welke hij heeft opgericht, niet kan worden uiteengerukt of door valschheid, laster of vervolging kan worden tegengehouden. Zij beginnen te beseffen, dat het de sleutels houdt tot het opbrengen van vooraanstaande mannen en vrouwen — van hooge idealen en aangenaam karakter —, die de bestemming der gemeenschap kunnen scheppen. Zij komen tot de overtuiging, dat in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de inspiratie, openbaring en het Priesterschap zijn, noodzakelijk tot het leiden en regelen der zaken van het menschdom op aarde, waardoor het thans overal heerschende kwaad kan worden verbannen. In deze zich zoo veranderende houdingen zien wij de vervulling van een profetie. De toestanden zullen zich blijven wijzigen, totdat de Kerk overal — ook in Nederland — zal worden erkend als de eenige en ware Kerk van Christus op aarde. De tijd, de rechtvaardiger, zal bewijzen, dat deze beweringen waar zijn.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieeerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in October 1936.

(Vervolg)

HOOFDSTUK XX.

„Zwijg, wees stil”

Voorvallen, de boottocht voorafgaand

Aan het einde van den dag, waarop Jezus de menigte voor de eerste maal door gelijkenissen had onderwezen, zeide Hij tot de discipelen: „Laat ons overvaren aan de andere zijde”.¹⁾ De aldus genoemde bestemming is de oostkust van de zee van Galilea. Terwijl de boot in gereedheid werd gebracht, kwam een zeker schriftgeleerde tot Jezus en zeide: „Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat.” Voor dien tijd hadden slechts weinig menschen, welke tot de vooraanstaande of leidende klasse behoorden, zich openlijk aan Jezus willen verbinden. Had de Meester politiek optreden in gedachten gehad of het verlangen, zich officiële erkenning te verzekeren, dan zou deze gelegenheid, om zulk een invloedrijk persoon als een schriftgeleerde aan Zich te verbinden, zekerlijk zorgvuldige overweging indien niet onmiddellijke goedkeuring hebben ten gevolge gehad; doch Hij, Die de gedachten kon lezen en de harten der menschen kennen, koos liever inplaats van aan te nemen. Hij had mannen van hun visschersbooten en netten geroepen, die van dien tijd af de Zijnen zouden wezen en had een der uitgesloten tollenaars onder de Twaalven gerekend; doch Hij kende ze, een elk van hen, en koos dienovereenkomstig. Het Evangelie werd vrijelijk allen aangeboden; doch het gezag, om als een bedienaar daarvan op te treden, was niet op aanvraag te verkrijgen; voor dien heiligen arbeid moet men van God geroepen worden.²⁾

In dit voorval kende Christus het karakter van den man en zonder zijn gevoelens door een bitse weigering te kwetsen, wees hij op de opoffering, welke van iemand, die wilde volgen, waar de Heere ook zou heengaan, werd verlangd, zeggende: „De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des menschen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge.” Daar Jezus geen vaste verblijfplaats had, doch ging, waar Zijn plicht Hem riep, was het noodzakelijk dat zij, die Hem vertegenwoordigden, mannen tot Zijn dienst verordineerd of terzijde gezet, bereid zouden zijn, zichzelf de vreugde van hun tehuis en de comfort van familiebetrekkingen te ontzeggen, indien de plichten van hun roeping zulks vergden. Wij lezen niet, dat de verlangende schriftgeleerde verder aandrong.

¹⁾ Mark. 4:35.

²⁾ Artikelen des Geloofs, X:1-20 „Mannen, van God geroepen”.

Een ander persoon gaf eveneens blijk van zijn gewilligheid om den Heere te volgen, doch vroeg eerst tijd om zijn vader te mogen gaan begraven; tot hem zeide Jezus: „Volg Mij; laat de dooden hunne dooden begraven.” Enkele lezers hebben gevoeld, dat dit bevel gevoelloos was, ofschoon zulk een gevolgtrekking nauwelijks te rechtvaardigen is. Hoewel het onder gewone omstandigheden zeer zekerlijk onkinderlijk zou zijn van een zoon, zich aan zijns vaders begrafenis te onttrekken, zou niettemin zijn geestelijke bediening zekerlijk voorrang hebben, indien die zoon terzijde was gezet voor belangrijk dienstbetoon, hetwelk alle persoonlijke en familieplichtingen te boven gaat. Bovendien was de eisch, welke Jezus stelde, niet grooter dan die, welke iedere priester stelt tijdens zijn periode van actief dienstbetoon, noch was deze kwellender dan de plicht van den Nazareër-eesd, welchen velen vrijwillig op zich hadden genomen. De plichten der bediening in het koninkrijk betroffen het geestelijk leven; iemand, die zich hieraan had gewijd, kon zeer wel hen, die de geestelijke dingen verontachtzaamden en figuurlijk gesproken, geestelijk dood waren, hun dooden laten begraven.

Een derde voorval wordt weergegeven; een man, die een discipel van den Heere wilde zijn vroeg, alvorens zijn plichten waar te nemen, naar huis te mogen gaan en zijn familie en vrienden vaarwel te zeggen. Het antwoord van Jezus is in het leven en de literatuur een kernspreuk geworden: „Niemand, die zijne hand aan den ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het koninkrijk Gods.”¹⁾

Uit Mattheus' verslag maken wij de gevolgtrekking, dat de eerste twee dezer kandidaten voor het discipelschap zichzelf bij den Heere aanboden, terwijl Hij aan den oever stond of in de boot, gereed voor den aanvang van den avondtocht over het meer. Lukas zet de voorvallen in verschillend verband en voegt daaraan toe het aanbod van den schriftgeleerde en den man, die eerst zijn vader wilde begraven, en dat van den persoon, die naar huis wilde gaan en daarna tot Christus terugkeeren. De drie voorvallen kunnen zeer juist te zamen worden beschouwd, hetzij zij in den avond plaatsvonden, of dienzelfden gebeurtenisvollen dag, of op verschillende tijden.

Het stillen van den storm²⁾

Het bevel, om over te varen en naar de andere zijde van het meer te gaan, werd door Jezus gegeven, Die wellicht na den zwaren arbeid van den dag rust verlangde. Aan onnoodige voorbereiding ging geen tijd verloren; „zij namen Hem mede, gelijk Hij in het schip was” en vertrokken zonder oponthoud. Zelfs op het water trachtten enkele leergierige menschen te volgen; want een aantal

¹⁾ Luk. 9:57-62; zie eveneens Mark. 8:19-22.

²⁾ Matth. 8:23-27; Mark. 4:35-41; Luk. 8:22-25.

kleine booten, „scheepjes”, zooals Markus ze noemt, vergezelde het vaartuig, waarop Jezus zich bevond; doch deze kleine vloot zal wellicht zijn teruggekeerd, mogelijk als gevolg van den naderenden storm; in ieder geval hooren wij er verder niets meer van.

Jezus vond een rustplaats op den achterstevan van het schip en viel spoedig in slaap. Een groote storm kwam opzetten¹⁾ en toch sliep Hij door. De omstandigheid is leerzaam, want zij bewijst dadelijk de werkelijkheid der lichamelijke eigenschappen van Christus en de gezonde, normale conditie van Zijn lichaam. Hij was onderhevig aan vermoeidheid en lichamelijke inspanning door andere oorzaken, zooals alle menschen; zonder voedsel werd Hij hongerig; zonder drinken dorstig; door arbeid werd Hij vermoeid. Het feit, dat Hij na een dag van zware inspanning kalm kon slapen, zelfs temidden van het tumult van een storm, toont een onverzwakt zenuwgestel en een goeden gezondheidstoestand aan. Nergens vinden wij opgeteekend, dat Jezus ziek is geweest. Hij leefde volgens de gezondheidswetten, doch stond toch nimmer toe, dat het lichaam over den geest zou heerschen; en Zijn dagelijksche werkzaamheden, welke van dien aard waren, dat zij groote aanspraak maakten op lichaams- en geestesenergie, werden niet met verschijnselen van nervositeit of lichaamsstoornissen verricht. Slaap na arbeid is natuurlijk en noodzakelijk. De dagtaak was volbracht, Jezus sliep.

Intusschen nam de storm in hevigheid toe; de wind maakte de boot onbestuurbaar; golven sloegen over boord; zooveel water was binnengelopen, dat de boot scheen te zinken. De discipelen waren door schrik bevangen; toch rustte door dit alles heen Jezus zeer vredig. In hun ontzettenden angst maakten de discipelen Jezus wakker en riepen volgens de verschillende betrouwbare verslagen uit: „Meester, meester, wij vergaan”; „Heere, behoed ons, wij vergaan”; en „Meester! bekommert het U niet, dat wij vergaan?” Zij waren zeer beangst en vergaten ten laatste bijna, dat er Een bij hen was, Wiens stem zelfs de dood moest gehoorzamen. Hun angstig smeeken was niet geheel ontdaan van hoop noch ontbloom van geloof; „Heere, behoed ons”, riepen zij uit. Kalm antwoordde Hij op hun smeekbede: „Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingeloovigen.”

Toen stond Hij op; en in de duisternis van dien bangen nacht, in den loeienden wind, boven de door den storm opgezweepte zee klonk de stem des Heeren, toen Hij „den wind bestrafte, en zeide tot de zee: „Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en er werd groote stilte.” Zich tot de discipelen wendend, vroeg Hij op vriendelijken, doch onmiskenbaar berispelden toon: „Waar is uw geloof?” en „Hoe hebt gij geen geloof?” Dankbaarheid voor de redding van wat slechts een oogenblik tevoren dreigende dood

¹⁾ Aanteekening 1.

had geschenen, werd overweldigd door verbazing en vrees. „Hoe-danig een is deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?”

Onder de opgeteekende wonderen van Christus is er geen, welke grootere verdeeldheid in uitleg en pogen tot toelichting heeft veroorzaakt dan dit wonderlijke voorval, waarbij zelfs over de machten der natuur wordt geheerscht. De wetenschap waagt geen verklaring. De Heere van aarde, lucht en zee sprak en werd gehoorzaamd. Hij was het, Die temidden der zwarte chaos van der schepping eerste stadia had geboden met onmiddellijk gevolg. — Daar zij licht; Daar zij een uitspannel in het midden der wateren; Dat het droge gezien worde — en zooals Hij had besloten, was het ook. De heerschappij van den Schepper over het geschapene is waar en absoluut. Een klein gedeelte dier heerschappij is overgedragen aan den mensch¹⁾ als het nazaat van God met een lichaam, bekleed naar het beeld van zijn goddelijken Vader. Doch de mensch oefent die overgedragen heerschappij door bijkomende middelen uit en door middel van ingewikkeld mechanisme. Des menschen macht over de voorwerpen zijner eigen bedenkingen is beperkt. Het is volgens den vloek als gevolg van Adam's val, welke kwam door overtreding, dat door de kracht zijner spieren, door het zweet zijns aanschijns en door inspanning zijner hersens hij iets tot stand zou brengen. Zijn gebodswoord is slechts een geluidsgolf in de lucht, behalve, wanneer het door arbeid wordt gevolgd. Door den Geest, welke van denzelfden Persoon der Godheid uitgaat en welke alle ruimte doordringt, gaat het gebod van God onmiddellijk in vervulling.

Aanteekeningen.

1. Stormen op het meer van Galilea. — Het is een historisch feit, dat plotselinge en hevige stormen op het meer of de zee van Galilea gewoon zijn; en de storm, welke op des Heeren woord van gebod werd gestild, was op zichzelf geen ongewoon verschijnsel, behalve wellicht in hevigheid. Een ander voorval, hetwelk met een storm op dit kleine water in verband staat, staat in de schriften vermeld en zal later in de verhandeling worden overwogen (Matth. 14: 22-26; Mark. 6: 45-56; Joh. 6: 15-21). Dr. Thompson *The Land and the Book*, 11: 32) geeft een beschrijving gebaseerd op zijn persoonlijke ondervinding aan de oevers van het meer: „Ik bracht een nacht door in dat Wady Shukaiyif, De zon was nauwelijks onder, of de wind begon over het meer te spoken en dit duurde den geheelen nacht met steeds toenemende hevigheid, zoodat, toen wij den volgenden morgen den oever bereikten, het meer een hevig kokende ketel geleek.

De wind zwiepte iedere golf van het noord-oosten en oosten met zulk een kracht op, dat geen pogingen van roeiers, op welk punt langs den oever dan ook, een boot aan land konden brengen. Teneinde de oorzaken van deze plotselinge en hevige stormen te begrijpen, dienen wij ons in te denken, dat het meer laag ligt — ongeveer tweehonderd meter lager dan de oceaan; dat de uitgestrekte en naakte plateaux van de Jaulan zich tot een groote hoogte verheffen en zich tot de wilde vlakten van

¹⁾ Gen. 1: 28; Paarl van Groote Waarde: Mozes 2: 26; 5: 1.

Hauran uitstrekken en tot aan het sneeuwachtige Hermon; en de wateren hebben groote ravijnen en wilde bergklooven uitgehold, welke aan de bovenzijde van het meer uitkomen en als het ware reusachtige trechters vormen, welke de koude winden van de bergen naar beneden trekken.
(Wordt vervolgd.)

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Overleden

SCHUTTE. — Op 26 Juli j.l. overleed te Utrecht Aartje Gerritje Wilhelmia Schutte geb. Schoonhoven. Zij was de echtgenoot van Andreas Schutte, werd 16 Juni 1857 te Tiel (Gld.) geboren en 7 September 1918 door Oud. F. O. Jones gedoopt.

VAN DER WAAL. — Te Dordrecht ontsliep op 27 Juli j.l. Gerrit van der Waal der Dordtsche gemeente. Hij werd 3 Maart 1878 te Zwijndrecht (Z.-H.) geboren en op 16 April 1920 door Oud. J. J. van Langeveld gedoopt.

WIERSMA. — Op 17 Augustus j.l. stierf te Groningen Jan Wiersma. Hij werd 2 September 1862 te Oost Dongeradeel (Fr.) geboren. Oud. Joseph Weston doopte hem op 4 December 1924.

WYERS. — Op 23 Augustus j.l. is te Arnhem overleden Zuster Dirkje Wyers, geboren Meijer, weduwe van Egbert Wyers. Zij werd te Apeldoorn geboren op 5 October 1861 en 14 Februari 1913 door Oud. R. G. de la Mare gedoopt. In Arnhem werd op 26 Augustus j.l. aan haar groeve een korte rouwdienst gehouden, door vele vrienden en bloedverwanten, alsmede leden der Arnhemsche gemeente bijgewoond.

Ontslagen

Broeder Bernardus La Maitre, eerste raadgever in het Utrechtsche gemeentebestuur, werd op 26 Juli j.l. eervol uit dit ambt ontslagen, aangezien hij thans te Amersfoort woonachtig is. Een woord van dank gaat uit naar Br. La Maitre voor zijn diensten, verleend tot het welzijn der Utrechtsche gemeente.

Statistieken omtrent Tempelwerk

Aan een uitgegeven rapport door de tempels der Kerk ontleenen wij, dat tot en met 31 December 1935 de volgende verordeningen in alle tempels der Kerk zijn verricht:

Doop voor de dooden	9.740.433
Begiftigingen — voor de levenden	275.362
" " " " dooden	7.104.659
Echtparen verzegeld — levenden	136.514
" " " " overleden	1.305.612
Kinderen, aan ouders verzegeld — levenden	116.272
" " " " overleden	2.156.648

Andere verordeningen, in de tempels verricht, doch hier niet vermeld, brengen het totaal aantal tot het einde van het jaar 1935 op niet minder dan 23.935.042.

Nieuw zangboekje uitgegeven

Een nieuwe en uitgebreidere uitgave van de *Zondagsschool-Liederen* is verschenen onder den algemeenen titel *Zondagsschool- en Jeugdwerk-Liederen*. Deze uitgave heeft een groote verbetering ondergaan door de toevoeging van 33 liederen, waardoor het totaal aantal liederen thans 92 bedraagt. Vele dezer zijn speciaal geschikt voor het Jeugdwerk. De prijs van het boekje is 15 cent.

GOD IS IN ZIJN HEILIGEN TEMPEL

(No. 415 L.D.S. Hymns)

God is in Zijn heil'gen tempel,
Wereldsche beslommering
Lieten we achter bij den drempel,
En wij zoeken heiliging,
Hij heeft nimmer nog begeven,
Wie zich needrig voor Hem boog,
En Hij stuwt en sterkt het streven,
Dat vooruit wil en omhoog.

God is in Zijn heil'gen tempel,
In het onbevlekt gemoed;
In het hart met eenvouds stempel;
In de ziel vol hemelgloed.
O, bestraf onze aardsche zinnen.
Hef ons op tot U, o Heer,
Laat ons, rein als goud van binnen,
Tempels wezen, U ter eer.

Frank I. Kooyman.

INHOUD

De tragedie van Winter Quarters 297	Schouwspel op den heuvel
Afscheidsboodschap van President en Zuster Merrill. 298	Cumorah 303
Persoonlijk getuigenis 300	Van de redactie:
Najaarsconferenties 301	President Grant spreekt tot de
Varia 301	Vereen. ter bevordering der juiste
Priesterschapslessen voor Oct. 302	verhoudingen der menschheid 305
Onthulling van het monument	Jezus de Christus 307
te Winter Quarters, Nebraska . 303	Gebeurtenissen in de Zending 311
	God is in Zijn Heiligen Tempel 312

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.